

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul :

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 120 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marțea și Vineria.

Correspondențele

să se adreseze Redacției Telegraful Român Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză.
Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor:

un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului Telegraful Român, Sibiu, Str. Mitropoliei Nr. 45

Nr. 9932 Pres.

Nicolae,

din îndurarea lui Dumnezeu arhiepiscop al arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu și mitropolit al românilor ortodocși din Ardeal, Bănat, Crișana și Maramurăș.

Iubitului cler și popor: Har și milă dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru Isus Hristos

«Oile mele glasul meu ascultă și eu le cunosc pe ele și vin după mine; și eu le dau lor viață veșnică și nu vor pieri în veac și nimeni nu le va răpi pe ele din mâna mea. Tatăl meu, care le-a dat mie, mai mare decât toți este, și nimeni nu poate să le răpească pe ele din mâna Tatălui meu».
Ioan 10, 27—29.

La praznicul Nașterii Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, peste care am trecut înainte cu câteva zile și a cărui lumină plină de duhovnicească bucurie strălucește și acum în inimile noastre, V'am trimis cuvântul meu de învățătură — și astăzi, în ziua care este începutul unui An Nou în viața lumii, vin iarăși la Voi, iubii mei fii sufletești, cu urările mele și cu poveștile pe cari dragostea mea părintească mă îndeamnă să Vi le împărtășesc ca o merinde sufletească pentru anul în care am intrat.

Din toată inima mea Vă urez ca anul nou, peste pragul căruia am pășit cu ziua de astăzi, să Vă fie tuturora un an bun și aducător de bucurii pentru sufletele Voastre, aducător de mulțumire și îndestulare în casele și familiile Voastre, de roade îmbelșugate pe urma muncii Voastre, și împreună cu mine să Vă rugați Tatălui celui ceresc, să trimită din noianul bunătaților sale cât mai multă dragoste și bună înțelegere între toți fiii bisericii și neamului nostru, liniște și întru toate bună sporire peste țara noastră, bunăvoință între popoare și pace pentru toată lumea.

Dar gândul meu, cu care mă apropii de Voi în această

zi a Anului Nou, se ridică mai presus de acestea și se oprește la dorința pe care V'o arăt și la chemarea pe care V'o fac: să ascultați întru toate de voința cea sfântă a lui Dumnezeu și pe ea să o luați ca lege a vieții Voastre. Nu cunosc eu un mai cuprinzător program de viață pe care să Vi-l pun la inimă în această zi a Anului Nou, când oamenii au obiceiul să-și facă planuri de viitor și să-și croiască programe pentru munca lor, ca acesta unul: *să vrei și tu creștine ce vrea Dumnezeu*, să-ți legi voința ta slabă și clătinitoare de voința cea sfântă și neschimbăcioasă a Părintelui tău din ceruri. Po ea să o faci stăpână peste cugetele și simțămintele tale, peste vorbele și faptele tale, peste toată viața ta pe acest pământ. Numai ascultând de voia lui Dumnezeu se poate introduce rânduială bună în viața statelor și popoarelor, în societate și în familii, în sufletele oamenilor și în traiul lor de fiecare zi.

Și dacă m'ai întreba, de unde putem cunoaște voia lui Dumnezeu, ți-aș răspunde: înainte de toate din inima ta, din conștiința ta, căci scris este: „Foarte aproape de tine este cuvântul, în gura ta și în inima ta și în mâinile tale este, ca să-l faci” [V Moisi 30, 14]; dar în tot cuprinsul și în toată mărirea ei și-a descoperit Dumnezeu voința sa prin glasul Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos. El, Unul născut Fiul a lui Dumnezeu, s'a pogorât din slava Tatălui în peștera din Vifleem, a venit pe pământ între oameni și le-a vestit voia Tatălui, a suferit chinuri și batjocuri, s'a jertfit pe lemnul crucii, în groapă a stat, dar a înviat a treia zi și înălțându-se la ceruri de pe Tronul mării sale de-a dreapta Tatălui ne repetă asigurarea: „Iată eu cu voi sunt în toate zilele până la sfârșitul veacului” [Matei 23, 28]. El este Păstorul cel bun și glasul lui cheamă toată su-

flarea omenească la o viață nouă, la viața cea trăită după voia lui Dumnezeu.

El vede sbuciumul neputincios în care se sbat oamenii de astăzi, alergând adeseori după învățături greșite și căutând drumuri primejdioase în traiul lor — și cu glasul lui plin de iubire le zice: „Cela ce nu adună cu mine, risipește” [Luca 11, 23]. El vede truda de toate zilele a statelor și guvernelor lor pentru a ieși din încurcăturile și greutățile care s'au abătut asupra lumii — și cu glas apăsător le zice: „Fără de mine nu puteți face nimic” [Ioan 15, 5]. Și atunci, încrezător în lucrul său

El caută și stău să asculte glasul lui, le zice: „Oile mele glasul meu ascultă și eu le cunosc pe ele și vin după mine; și eu le dau lor viață veșnică”. Glasul acesta e blând și dulce, cald și luminos, plin de iubire și de înțelepciune cerească. O, ar putea să amuțească toate celelalte glasuri cari răsună astăzi în urechile oamenilor și umplu lumea cu zgomotul lor, dar ar trebui să ne copleșească desnadejdea în mijlocul încurcăturilor vieții zilelor noastre, dacă acest singur glas al Păstorului celui bun ar înceta să-și cheme oile sale. Dar El le cheamă cu stăruință la pășunea duhovnicească a vieții celei bune. Vă îndemn, deci, să ascultați cuvintele lui, căci ele ne vorbesc de o iubire fără margini, care cunoaște oile toate, și de o mână a Părintelui, din care nimenea nu poate să le răpească pe ele. Și dacă oi pierdute dintre cei scumpi ai Voștri Vă umplu inimile cu îngrijorare și durere, ascultați glasul care Vă vorbește de Păstorul cel bun, care lasă pe cele nouăzeci și nouă de oi, care nu s'au rătăcit, și aleargă după cea de-a suta, care s'a pierdut, și aflându-o o pune pe umerii săi, bucurându-se.

Iubiții mei fii sufletești! În legătura aceasta a vorbei vreau să Vă spun că tocmai acum se împlinesc zece ani de când,

de aici de lângă scaunul Nostru de păstorire, a pornit, cu binecuvântarea Noastră, o mișcare de trezire a sufletelor la o mai vie credință și la o mai însuflețită viață creștinească, printre fiii bisericii noastre. Era la scurtă vreme după războiul cel mare, care ne-a dat unirea neamului românesc sub acoperământul statului nostru național. Vedeam cu jale pustiirea ce o produsese în sufletele creștinilor noștri și în viața lor crâncenul război, și în același timp simțeam nevoia mare de a clădi viața cea nouă în statul nostru de curând închișat pe neclintite temelii ale evangheliei Domnului

Hristos. Căci numai așa îi puteam da chează de trainică dănuire în viitor, vrednică de jertfele scumpe care ni l-au dat. Și atunci, între alte multe măsuri pe cari le-am luat pentru ajungerea acestei ținte mărețe, a fost și aceasta una: am chemat aici lângă Noi ca împreună-lucrător al Nostru pe un cucernic preot din Munții Apuseni, pe părintele Iosif Trifa, și i-am încredințat misiunea de a frânge pâinea cea pentru suflete și de-a împărți în casele credincioșilor noștri lumina lui Hristos prin mijlocul tiparului. Așa a pornit cu începutul anului 1922 gazeta creștinească pentru popor „Lumina Satelor”. La scurt timp după aceea, prin râvna iubitului Nostru împreună-lucrător către lucrul Domnului și către mântuirea sufletelor a pus la cale o tovărășie numită „Oastea Domnului”, ai cărei membri s'au hotărât să asculte cu mai multă luare aminte glasul Domnului, să-l primească în inimi și să-și potrivească după el toată viața lor. La început s'au găsit împreună numai o mână de oameni, dar binecuvântarea Domnului a fost cu ei, și numărul lor a sporit zi de zi și an după an, astfel încât astăzi „Oastea Domnului” numără aproape 70.000 de membri. Nici nu știm să se găsească la noi o altă societate având un număr atât

de mare de membrii răspândiți în tot cuprinsul țării noastre. Pe lângă „Lumina Sateilor” ea mai dă la lumină, în tipografia ei, în fiecare săptămână și a doua gazetă numită „Oastea Domnului” și a răspândit câteva sute de mii de volume folositoare pentru zidirea sufletească.

Astfel societatea „Oastea Domnului” este astăzi o undă proaspătă și înfiorătoare a vieții creștinești în alvia largă a sfintei noastre biserici. Din chiar începuturile ei ea s'a decis să asculte glasul Domnului care răsună limpede din învățătura sfintei noastre biserici dreptmăritoare, așa cum se desprinde din sfânta Scriptură și din predania veacurilor creștine; să caute sfințirea sufletelor prin darul lui Dumnezeu în sfintele taine; să cerceteze cât mai regulat sfânta liturgie în Duminecile și sărbătorile de peste an; să cinstească rânduelile și așezămintele bisericesti; să le dea respectul cuvenit preoților bisericești, sub a căror păstorire plină de iubire și înțelepciune se găsește prin parohiile noastre; să strălucească prin podoaba virtuților creștinești a membrilor ei. De parte de a fi o societate desfăcută de biserică, ea este mai vârtos legată prin tot duhul ei de viața bisericească. Acesta este rostul ei, dela care nu vrea să se abată. Și spre marea Noastră mulțumire am văzut, în decursul celor zece ani de când a luat ființă, roade binecuvântate de Dumnezeu în lucrul ei. Oameni prinși în unda ei de înviore religioasă și ascultând glasul Domnului, au ieșit din păcate și fărâdelegi, s'au căit de greșala lor și au început să ducă o viață nouă. Bețivii au găsit puterea să răsbească deasupra patimei care-i robea. Cei căzuți s'au întors la o viață cinstită. Cei cari scoteau sudalme din gura lor, au început să laude pe Domnul. Ura și răsunarea, pisma și răutatea s'au imblânzit și stins. Cununiile au ajuns la ostași ocazii de bucurie duhovnicească și în viața familiară a lor a intrat fericirea. Sfaturile lor sunt luminate de rugăciune și rânduială mai bună a intrat în tot traiul lor. În aceste frumoase obiceiuri creștinești se deprinde și mica Oaste a copilașilor.

Pentru toate acestea „Oastea Domnului” trebuie privită cu dragoste din partea tuturor creștinilor. Ea nu silește pe nimeni să intre în rândurile ei, dar primește cu bucurie pe toți cei cari se înșiră de bună voie sub steagul duhovnicesc al ei. Membrii ei nu trebuie să se separe de ceilalți frați ai lor, cari nu fac parte din Oaste,

nici să creadă că lor le stau la îndemână alte mijloace de mântuire a sufletului decât acelea pe cari le îmbie biserica Domnului pe seama tuturor fiilor săi, ci să premeargă cu pilda lor în smerenie și iubire, bine știind că toți dreptcredincioșii creștini sunt datori să facă astăzi front puternic împotriva necredinții și a vrășmașilor Bisericii noastre. Toți fiii Bisericii trebuie să fie o oaste a Domnului, ascultând de glasul Păstorului celui bun, care le grăiește: „Oile mele glasul meu ascultă și eu le cunosc pe ele și vin după mine, și eu le dau lor viață veșnică”.

Frații mei preoți și împreună slujitori la altarul Domnului să iee sub conducerea lor organizația „Oastei Domnului” din parohiile lor și să se intereseze de aproape de toată viața și munca ei. Să-și dea seamă, că orice trezire religioasă începe dela unul, dela doi și se răspândește cuceritoare dela suflet la suflet, ca flacăra dela flăcără. Setea religioasă, care s'a trezit în inimi, să ne umple de bucurie, căci ea este prevestitoare de roade pentru împărăția lui Dumnezeu. Sub apăsarea vremurilor grele de astăzi trebuie să ne întărim și mai mult în convingerea, că *evangelia Domnului este* stare să înlăture haosul din suflete, să le aducă în legătură strânsă cu adevăratele rosturi mari ale vieții, să le curățe de duhurile întunecoase cari amenință rânduiala din lume și să le mântuiască din ghiarale pierzării. Iubiții mei frați în Domnul să urmeze îndemnul sfântului apostol Pavel dat ucenicului său Timotei: „*Îți aduc aminte ție, ca să aprinzi darul lui Dumnezeu, care este întru tine prin punerea mâinilor mele*” (II Tim. 1, 6), iar eu voi ruga „*pe Domnul secerișului, ca să scoată lucrători la secerișul său*” (Mat. 9, 38).

Întru această împărtășire a iubirii dintre preoți și poporul credincios să ne găsească Anul Nou, care să dea Domnul să însemneze o sporire a vieții celei creștinești a neamului românesc, o întărire pe temeliiile evangheliei a scumpei noastre patrii, ascultând de glasul Păstorului celui bun care cheamă la sine oile sale.

În acest înțeles Vă urez tuturor fiilor mei sufletești: An Nou fericit — și împărtășindu-Vă arhieriasca Noastră binecuvântare, am rămas

Sibiu, la sărbătoarea Tărierii împrejur și a Anului Nou 1933

al Vostru al tuturor de tot binele voitor

[ss] NICOLAE,
Arhiepiscop și Mitropolit

Optzeci de ani

(=) În 1 Ianuar 1853 apare primul număr din **Telegraful Român**.

Primii ani ai ziarului, din epoca absolutismului austriac, sânt consacrați, după porunca vremii, întru «a lărgi orizontul cunoștințelor celor mai necesare pentru români: articole care învățau pe popor a apreția ziaristica, agricultura și economia de câmp, literatura românească, meseriile și comerțul și altele și altele, formau o rubrică permanentă în coloanele sale».

Cu încetarea absolutismului înăbușitor, «prin diploma dela 20 Octomvrie 1860, gurile popoarelor, din toate părțile imperiului» austriac deslegându-se, coloanele foi Telegraful Român, ca și ale Gazetei dela Brașov, desfășură o activitate energică, — constatare făcută și de presa germană ardeleană.

După 1860, în vremea refacerii, organul ortodox dela Sibiu ia parte activă la mișcările constituționale, informând și lămurind publicul cetitorilor săi din Transilvania și Ungaria; în cele bisericesti nu uită nici pe frații din Bucovina.

Lupta se purta mereu, pentru a dobândi limbii române dreptul ce i se cuvenea în viața publică a țării.

Clătinându-se sistemul centralistic al Vienei, Telegraful Român al lui Șaguna prevede viitorul, încă pe la finele anului 1863, — eră viforul dualismului: împăcarea între Ungaria și Austria, pe socoteala celorlalte popoare ale împărăției habsburgice: recomandă românilor prin urmare să se consolideze pentru defensiva drepturilor lor, dând atențiune mai multă agriculturii raționale și industriei, în toate ramurile sale.

Schimbările, în viața de stat a monarhiei, s'au și realizat în curând.

În fața lor, ziarul lui Șaguna pledează pentru activitate politică. E de părere că pasivitatea românilor nu e altceva decât: imitarea pasivității ungurilor ardeleni în fața dietei dela 1863 și 1864...

Rezultatele acestor lupte, aprige și nemitarnice, aparțin istoriei de pe vremuri a Ardealului, când ceea ce era românesc, alcătuiă un singur front împotriva asupritorilor.

În timpurile nouă, cu preschimbările uriașe aduse de anul desrobirii naționale din 1918, organul nostru de publicitate, călăuzit de principiile întemeetorului său, e preocupat, aproape exclusiv, de chestiuni naționale bisericesti. Și în con-

siderare că biserica ortodoxă a Ardealului nu trebuie să facă politică de partid, a ținut să fie cu totul neatârnat de grupările politice și nepărtinitor în păreri și judecăți sale.

Această linie de conduită ni se impune și în munca ce ne stă înaintea pentru viitor.

Stăm în fața curențelor sporite antibisericești, provocările lor se înțețesc, instituțiile bisericii și slujitorii ei sânt ținți de atac sub cele mai variate motive și pretexte.

Pentru a le răspunde cu efect cât mai invederat, și pentru a susține aspirațiile noastre de ideal moral-creștinesc, biserica noastră ortodoxă dispune de probați luptători, cu peana și cuvântul, gata să aducă orce jertfe în apărarea drepturilor sfinte ale unei biserici, care trebuie înzestrată, nu despoiată, de mijloacele trebuitoare progresului în toate cele bune și adevărate ale neamului.

În slujba acestui fel de gândiri stă și ziarul nostru Telegraful Român, care intrând cu 1933 în al 81-lea an de apariție, cere cu încredere întreg sprijinul cititorilor săi binevoitori.

Urăm iubiților noștri abonați și colaboratori, să întâmpine anul nou cu pace, sănătate și duhovnicească iubire. Întru mulți ani!

Nașterea Domnului în Sibiu

Sărbătorile sfinte ale Nașterii Domnului au fost prăznuite și în anul acesta cu multă solemnitate în Catedrala Mitropoliei noastre.

Sfânta Liturghie, în ziua întâia de Crăciun, a fost celebrată de I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae, asistat de clerul Mitropoliei.

În decursul sfintei liturghii I. P. S. Sa a hirotonit întru diacon pe absolventul Academiei noastre teologice, Virgil Hamzea. Răspunsurile liturgice le-a dat, cu toată preciziunea, corul mixt al catedralei condus de prof. T. Popovici.

La sfârșitul sfintei liturghii I. P. S. Sa citând cuvintele psalmistului: «*Al Domnului este pământul și plinirea lui, lumea și toți cei ce-lăcuiesc întru-nsa*», a rostit o remarcabilă cuvântare, ascultată de mulțimea de credincioși cu evlavioasă atențiune.

I. P. S. Sa a împărțit apoi credincioșilor anaforă.

Trecuse ora 12, când Înaltul prelat a fost condus la reședința Sa, precum fusese și adus, în procesiune din partea corului Academiei teologice și a preoției celebrante.

În a doua zi a praznicului Nașterii Domnului, a celebrat sfânta liturghie în catedrală P.

S. Sa arhiereul Vasile, vorbind despre însemnătatea zilei: Soborul prea curatei Născătoare de Dumnezeu. Frumoasa predică a fost de asemenea ascultată cu toată atențiunea de numeroșii credincioși. Răspunsurile liturgice le-a dat corul catedralei, ca și în ziua primă.

apostolul lui Isus Hristos», este o extenziune de orientare, adecvată folosului sufletesc al tuturor celor ce-i ispitesc cu răgaz paginile.

Revista facultății de teologie: «*Studii Teologice*», are un caracter științific, de aceea răspândirea se face cu anevoe. Aceasta din pricina că lumea dorește mai adesea publicațiile ușoare, de caracter general, cu îndrumări, lamuriri în vreo îndoială sau nedumerire din cadrul preocupărilor de ordin sufletesc. Pentru a nu rămânea văduviți de munca inițiată de profesorii din capitală, ar trebui să se impună publicația cel puțin pentru anumiți cititori.

Un bogat și numeros contingent de lucrători în via Domnului își îmbie publicația plină de entuziasm caracteristic tânărilor, sub firma: «*Raze de lumină*». Cuprinsul variat, cronica destul de bogată, calendarul literaturii și îngrijirea tehnică fac publicației o călduroasă reclamă.

O albie tot mai adâncă a început să-și sape, în curgerea timpului, «*Fântâna Darurilor*» din București. Ea caută să fie pentru clasa școlărită a societății ceea ce pentru gospodarii satelor este «*Oastea Domnului*» și anexele ei. *Fântâna Darurilor* e frumos tipărită și regulată în apariție. Ea se impune din ce în ce mai mult alături de conducătorii oficiali ai scrisului, semnează articole P. S. Grigorie dela Arad, care prin scrisul Prea Sfinției Sale canalizează mersul ideilor tocmai spre o mai vie apropiere între laici și biserica lui Hristos. Articolul: «*Taina pocăinții și intelectualii*» este un exemplu grăitor tocmai în această privință. — Prin felul cum uzează mărunțișurile din alte ogoare spirituale, revista aceasta trezește în mod tănuț conștiințele amorțite între granițele confesionalismului îmbucătățit, spre nădejdea realizării cuvintelor dum-

nezeesului Pavel din scrisoarea către Coloseni 3, 11.

«*Misionarul*» continuă a documenta cu aceeași asiduitate erorile celor înștrăinați dela matca bisericii dreptcredincioase. Doriții de a fi lămuși asupra sectelor din România află mult material în acest vestitor al Basarabiei.

Revista de educație religioasă și morală: «*Tânărimea creștină*», conține articole de îndrumare creștină, recenzii, informații de interes și aduce uneori traduceri din autori importanți. Ea este un vestitor potrivit pentru elevii școalelor secundare, dar și pentru cei ai universităților noastre.

Ca nou animator de idei creștine s'a impus: «*Revista pentru moralizarea deținuților*»; vestitor în care cei amărâți sufletește găsesc prilejul convenit ca încet încet să le pătrundă în inimă cuvântul vieții veșnice. Sub oblăduirea ideilor moralei lui Isus Hristos, s'au înălțat la muncă comună proeminenți bărbați ai scrisului. Uneori semnează articole: N. Iorga, I. Soricu, Pr. Dr. Marin Ionescu, Pr. Dron, G. Galaction, altele scriu bine chiar deținuții temniței.

C'o deosebită înviorare sufletească laud perseverența misionarismului la sate prin «*Oastea Domnului*». Se critică anumite aspecte, însă puține sunt justificate. Suntem convinși că dirigitorul ei, părintele Iosif, supraveghează directivele mișcării cu toată vigilența, necesară unei mișcări care nu este regională, ci pe țara întreagă.

Nu putem trece în tăcere trezirea religioasă care se face cu îndârjire, în timpul din urmă, în colțul cel mai de sus al Moldovei. Mă gândesc la pleiada plină de duh din fruntea foitei religioase: «*Credința ortodoxă*» (Roman) și la cei dela revista din Iași: «*Drumul spre Damasc*».

Gânduri pe marginea scrisului...

Anul nou este un popas însemnat în cronologie. De aceea adesea calendarul faptelor se face cu multă dreptate din an în an. Neapărat că o urmărire generală a împrejurărilor în cari s'a impus scrisul bisericesc își poate avea însemnătatea ei. Astăzi se scrie mult. Poate să și citește, căci numai astfel se poate explica cum de se pot menține în criza banului de acum, fără mijloace proprii, atâtea ziare, reviste și publicații periodice. Dintre publicații, cele de caracter religios prezintă un spor față de trecut. Căzul e și aiurea nu numai la noi. Astfel în ultimii doi ani s'au scris în Germania numai asupra Vechiului Testament 2286 de studii și cărți, iar după o statistică mai nouă, chiar și în Bulgaria se constată un progres de seamă în tiraj.

Între cele mai vârstnice publicații este fără îndoială revista «*Biserica ortodoxă română*». S'ar cuveni să îmbrace haină de sărbătoare, căci împlinește un timp de frumoasă existență. Ea ar trebui să fie publicația de legătură între centrul eccleziastic și filialele duhovniciei ortodoxe de pretutindenea, deși sunt încă mulți aceia cari ocolesc calea ce duce spre această comoară plină de duhul valorilor. Tocmai din pricina zgârceniei noastre materiale, ea întârzie uneori cu apariția, aduce însă totuși mult material din cel necesar umplerii

golului pe care cineva l-ar simți în intervalul apariției. Prin studiile științifice, prin cele de caracter general și încă prin faptul că îmbrățișează probleme de interes bisericesc de pretutindenea, ea secondează cu vădit folos nu numai munca parohului în enorie, ci și pe a acelora cari profesază învățătura creștină.

«*Candela*», care continua cu răgazul obișnuit a soluționa și clarifica cu o largă informație științifică, probleme teologice dintre cele mai capitale, stopează. Deși costul ei este unul de încurajare, ea totuși a rămas cu regret calendarul științific al puținilor... Așteptăm trecerea secetei care bântue, ca apoi Facultatea de Teologie din Cernăuți, «*acel venerabil institut creștin și național de știință, unde domină un larg spirit de colegialitate și un cald suflu de adevărată iubire creștinească*», să facă să lumineze din nou acea candelă a credinței străbune.

O năzuință frumoasă în serviciul apostolatului bisericesc depune cu aceeași râvnă ca și până acum a: «*Revista Teologică*». Aceasta aduce întotdeauna un adecvat material lectorilor săi. Foiletonul rezervat recenziilor, ca și cronica internă și externă cu rubrica mărunțișurilor informative, intensifică interesul față de scrisul ei. Sora sa mai mică, «*Problemele vremii*», care înșira deja «*Biblia și intelectualii*» și «*Pavel*

se așternu pe fața părintelui Trandafir, ca o ceață ușoară pe piscul unui munte. Și prinse a-și cerne prin minte toate vrednicile sale pentru biserică, pentru școală, pentru comună și altele. Dar, în liniștea celei din urmă înșirări a unui an ce se duce să nu se mai întoarcă niciodată, un glas dulceag ca de zefir și duios ca de mamă, dar și hotărât și poruncitor, ca de stăpân început să-i umple sufletul. Era glasul judecătorului cel drept. Ingerul conștiinței își rostea judecățile întemeiate pe dreaptă judecată. Glasul său suna așa:

— De ce te trufești, părinte Trandafire? Ai uitat că trufia-i păcat de moarte? Că și ingerii au alunecat atunci când s'au urcat pe scara ei? Și cu ce te trufești tu? Cu matricole scrise frumos? Cu astea s'ar putea făli și scriitorul dela Starea civilă! Ori cu liste și cu rapoarte formese? De-astea-ți face câte vrei și subse-

cretarul Notariatului comunal! O, părinte, tu ți-ai uitat de cele mari ale chemării tale! Ți-ai uitat că ești «*trinității lui Dumnezeu*» în satul ăsta! Că ești «*împunătorul lui Isus Hristos*» în parohia ăsta! Că tu pe lângă meșteșugul caligrafiei mai ai «*știința înțelepciunii lui Dumnezeu*» și «*puterea sfințitoare*» dăruită ție «*din puterea lui Dumnezeu*»! Și că slujba ta este să-ți scrii credincioșii cu știința și puterea ta de sus: în *Matricolele Cerului*. O, cât de minunată este slujba asta! O, părinte Trandafire, fă-o deplin și pe asta, dar nici atunci «*nu te trufi*»! Fă-o deplin căci de ea «*se bucură și rălul*», nu numai parohia și «*se veselesc și ingerii*», nu numai marii tăi! Fă-o deplin și nu te trufi, căci «*darul lui Dumnezeu nu curge pe stâncile truției, ci pe văle smereniei*».

Părintele Trandafir se înroși ca purpura scarlatinei și prinse a se desvinovăți:

— Eu nu-s «*năimț!*» Câte rugăcini făcut-am între aste ziduri pentru sufletele încredințate mie!

— O, părinte, nu-ți pomeni rugăciunile! Și nu te lăuda cu ele! Apostolul Iacob își avea genunchii «*învârtosați ca peatra*», de închinarea îndelungată, și totuși nu s'a lăudat cu rugăciunile sale! Apoi cum erau rugăciunile tale? Asudat-ai tu odată măcar în rugăciune cum *asudă plugarul* în dricul verii pe urma coasei suierătoare? Sudori de apă, nu de sânge, ca Domnul în Getsimani? N'ai asudat? Atunci ce te fălești cu rugăciunile tale? Când știi așa de bine că tu în toată viața ta nimic n'ai făcut atât de ușuretec și de superficial ca «*rugăciunea pentru alții*»! Ba chiar și pentru tine! Doar când te rugai pentru «*pâinea cea de toate zilele*» era mai căldicel. Ear «*îndoirea duhului*» pe care o ceruse cu atâtea osârdie Elisei dela Ilie, pentru «*slu-*

FOIȘOARA

La sfârșit de an

— Judecare de sine. Rom. 14, 22 —

Părintele Trandafir din Măndruloc se sărguise toată ziua să-și isprăvească hârtiile slujbei sale, cele de acasă și cele de către mai mari, și mântuindu-le sub seară, își înălță pe frunte ochelarii de pe nas, își mângâie odată barba roșcovană și își grăi cu bucurie: Doamne, mulțumescu-Ți că nu sânt ca ceilalți preoți!... Eu slujba mea mi-o fac deplin! Rapoartele mi-s gata! Matricolele încheiate! Rațiociniul pus la punct! Preliminarul mi-e cristă! Lista credincioșilor icoană! Nici judecătorul cel cu socoteli viclene nu mi-ar putea găsi ceva umbră de sminteală! În urma stăruinței mele vrednic sânt de plata mea! Și de răsplată!

După această destăinuire un val de încredere în sine și de mândrie

Ambele publicații sânt în primii lor an de viață, și amândouă s'au născut inspirate de convingerea că în afară de biserică nimeni nu se poate mântui cu adevărat.

Deși «Drumul spre Damasc» este redactată de parohia Copoulăși, ea se adresează totuși tuturor celor cari au inima deschisă pentru primirea învățaturii creștine.

«Credința ortodoxă», pune la îndemâna credincioșilor mult din materialul necesar împăcării lor cu Dumnezeu: tâlcuiește din Scriptură, lămurește cultul, dă sfaturi duhovnicești, combate pe rățaciți și dă puteri noi celor cari cu convingere hotărâtă să reîntorc iarăși la mătca. Exemplul cu întemnițatul (pe 20 ani) dela închisoarea din Târgu-Ocna este tocmai grăitor în această privință (vezi Nr. 3 pag. 7).

Din prețul mic al foi (șase-sprezece lei abonament anual) se poate vedea că cei din fruntea acestei foi, de ridicare sufletească, nu sunt împinși de vre-un folos material, ci sunt conduși la greaua răspundere numai de dorința de-a propovedui din toate puterile lor cuvântul lui Dumnezeu.

În sfârșit la colțurile cele mai periclitare ale țării noastre, pe deoparte foiletoanele Aradului, pe de altă «Luminătorul» Bărbănt, amicează și izbucnirea omenească, secondate încă de-o mulțime de tipăriuri animate de înviorarea ortodoxiei.

Dar un lucru ne lipsește. Nu avem acel organ de publicitate care să sintetizeze toate frământările creștine din cuprinsul țării. Nu mă gândesc la o publicație care să fie un arsenal intelectual, ci la un cotidian al întreg ortodoxismului românesc. «Gratul vremii», publicația modestă a Asociației generale a clerului ortodox român, de dincolo, este un organ al scrisului, care pare că reprezintă mai integru

interesele de pretutindenea ale bisericii. El trebuie susținut, dar trebuie reprezentat în scrisul ei toate centrele ortodoxiei, pentru a canaliza cu timpul principiile așa de diferențiate cari, —

adesea dau impresia unor frământări cu caracter regional, — spre un singur cuget bisericesc.

Să nu lipsească nădejdea de-a se rezolva acest lucru!

Prof. Nicolae Neaga.

O afirmare a ortodoxiei la Universitatea din Strasbourg

Cătorva studenți români ortodocși, împărțiți la cele două Facultăți de teologie ale Universității din Strasbourg, li-a fost dat să trăiască bucuria unei importante izbâzi ortodoxe, în mediul de înaltă cultură teologică și de intensă viață religioasă, care este acest vechi oraș de pe malurile Rinului.

O eminentă absolventă a Facultății de teologie protestantă, domnișoara Siegel, și-a susținut zilele acestea, în mod strălucit, teza de bacalaureat în teologie, intitulată *L'idée russe de Sainteté d'après les Saints canonisés de l'Eglise russe*. Faptul merită mențiune, nu numai pentru curiozitatea ce-o poate deștepta, în suflete dreptcredincioase, prezentarea unui studiu despre o latură a spiritualității ortodoxe, în fața unui juriu examinator cu convingeri protestante. Dacă ar fi numai atât, atenția nu s'ar fi putut opri asupra lui. Nu este doar prima oară când se prezintă, pe la facultățile de teologie protestantă din apus, teze tratând despre probleme ortodoxe. De obicei, ele sânt privite sub perspectivă greșită, sânt tratate din unghi protestant și interpretate tendențios. De astă dată însă, ni-a fost dat să asistăm la o excepție nespuse de fericită. Teza amintită nu caută să denatureze și să combată ortodoxia, pentru a încununa protestantismul cu cunună care nu i se cuvine. Dimpotrivă, ea este o apologie solidă

și frumoasă a dreptei credințe, apologie care nu se sfiește să combată protestantismul la el acasă și nu ezită să-l declare, așa cum este, adică neadevărat și contradictoriu din acest punct de vedere religios.

Apărarea punctului nostru de vedere s'a făcut cu talent deosebit și cu știință multă și temeinică. Nu oricine poate să lucreze asemenea teze și să susțină astfel de examene. Domnișoara Siegel, care a venit la teologie după ce făcuse licența în filosofie și care timp de patru ani cât au durat studiile ei teologice, a fost sufletul seminariilor, uimind pe profesori, prin preocupările și răspunsurile ei, a putut să dea și a dat într'adevăr dovadă de competență științifică rară. Chiar profesorii — și aceștia cu tot spiritul ecumenic de care se arată animați n'au putut să vadă cu simpatie cum eleva lor eminentă combate confesiunea, pe care ei o reprezintă la catedre, — au recunoscut meritele, au adus candidatei deosebite elogii și s'au declarat mulțumiți în chipul cel mai înalt.

Acest eveniment cultural creștin, pe lângă că este un câștig prețios pe teren ortodox doctrinar, însemnează în același timp și o onoare pentru noi, fiindcă — am u tat să spun — domnișoara Siegel a trecut decurând în mod oficial la ortodoxism. Convertirea este din cele mai interesante, din cele care pătrund

mai mult în simpatia noastră, pentru că s'a realizat departe, într'o lume creștină cu altă mentalitate și cu rezonanțe sufletești deosebite. Domnișoara Siegel nu s'a convertit la ortodoxism dintr'un capriciu, dintr'o instabilitate sufletească, sau pentru vreun interes oarecare. Ea este dintr'o natură religioasă în înțelesul cel mai bun al acestui cuvânt și a făcut pasul prin studiu îndelung și temeinic.

Trebuie să atrag aici atențiunea asupra imensului serviciu, pe care-l fac confesiunii noastre marii teologi ruși, refugiați la Paris, cari printr'o variată și bogată literatură germană și franceză, răspândesc în cercuri largi concepția și spiritualitatea ortodoxă. De notat în treacăt că Părintele Bulgacov are sub tipar o carte despre ortodoxie de-o importanță capitală pentru cunoașterea în occident a specificului ortodox.

De curând, domnișoara Siegel a avut între mâni corecturile acestei cărți și — prin ea — a putut să intre și mai mult în contact cu marea bogăție spirituală, care este ortodoxia noastră. Odată intrată cu sufletul în lumea harurilor ortodoxe, odată urcată ca pe un Tabor, pe culmile spiritualității creștine răsăritene, ea și-a dat seama că «bine este să rămână acolo»; n'a mai descins înapoi, în șesurile secetoase ale protestantismului. Deși ocupă de un an de zile un post de pastor într'o comună, aproape de Strasbourg, unde și-a câștigat simpatia unanimă și entuziastă a poporului, care i se adresează cu numele frumos de *Fräulein Pfarrer*, a anunțat totuși autoritățile protestante că, în sufletul ei, creștinismul a prins consistența masivă a ortodoxismului. Nu i s'a făcut totuși nici o dificultate. Domnișoara Siegel și-a putut trece foarte bine teza cu subiect și convingeri ortodoxe și ar putea să-și exercite mai departe — în toată libertatea — misiunea pastorală în cadrul protestantis-

lirea cu vrednicie lui Dumnezeu», tu n'ai cerut-o nici când! Vă ză de-aceiați erau motivele tale acricioase, ca poamele coapte fără de soare!

Rănit adânc de aceste cuvinte mustrătoare, părintele Trandafir se mâhni și se îndârji și mai mult, și izbucni:

— Eu nu-s «mormânt vârlut», nici «sare stricată», dovadă-mi sânt «liturgiile tuturor dămineclor și tuturor sărbătorilor», pe cari le-am slujit în Casa Domnului!

— O, părinte Trandafir, graiul limbii tale tot mai mult te osândește! Liturgiile tale? Să nu se poarte nimeni cu tine în viață așa «cum te-ai purtat tu cu Fiul lui Dumnezeu în liturgie»? Te-am văzut «încovoindu-te» și «tăcând» ca un «slăbănog», «înaintea oamenilor», când trebuia să ai «spânare de ofel», și «glas de tunet», să aperi «drepturile Celui Etern», și te-am văzut în

«Locașul cel sânt răzând nebunește în fața Domnului Euharistic!» Te-am văzut, o «slugă» alunecată, răzând ca'n băciul lumii, chiar atunci când «Stăpânul» tău «lua paharul morții ca să te scape pe tine din gura morții»!

Te-am văzut și-am plâns atunci cu amar de orbirea minții tale! Și'n dorerea mea mi-am acoperit fața mea cu aripile mele și ochii mei cu palmile mele, să nu mai vadă marea fărădelege.

— N'am fost tot «așa»? Între rupe mai domol părintele Trandafir.

— Tu bine știi cum erai aproape totdeauna! O hii tăi căutau mai mult plăcerea oamenilor decât «darul lui Dumnezeu!» Buzele tale erau mai nepăsătoare la închinările în taină, decât buzele lui Pilat, în clipa când a osândit Lumina lumii! Ear mâna ta era mai dură în purtarea celor sfinți, decât mâna Legionarului care impune coasta Răstignitului!

— Esti prea aspru în «judecat!» Judecă-mă mai «cu milă»!

— Părinte Trandafir, mai aspră va fi «judcata zilei celei mari». Si «n'are drept la milă cel ce n'a dovedit milă». Milă cu toți, dar mai ales cu «Fiul lui Dumnezeu!» Gândește-te numai bine, părinte Trandafir, la mila ta față de El! La proscomidier? Te-ai purtat ca în fleșerie! La prestol? Ca la ghilotină! O, sfintele și cereștile și de viață făcătoarele și dumnezeieștile părțicele ale Trupului Domnului cum zac și acum împrăstiate acolo, ca gunoarele netrebnice! Te-am privit în taină, lung la proscomidier și la prestol! Te-am privit și am vrut să văd în tine pe «jertfitorul», dar n'am putut vedea numai pe «călăul» celor sfinți! O, mă înfior și acum de fiorul acelor clipe în cari mărturie am fost la toate astea. Și, părinte Trandafir, duhovnice al sufletelor, ai îndrăzneala să

mai pomeni de «milă»?

Părintele Trandafir își pironi ca un vinovat ochii săi în pământ și răspunse ca Adam muștrării Celui Atotputernic:

— Ce-am putut, am făcut pentru Casa Domnului!

— O, nu zice: Casa Domnului. Zi mai bine: Temnița Domnului! Căci săptămâna întreagă ți-neai «încueat» pe Isus Euharisticul, în biserică ta zăvorâtă. În chivotul mâncat de cari! O, la tine Isus cel blând numai de după lacăt putea grăi celor îndurerăți: «Veniți la Mine!»

Aceste lovituri uriașe în poarta sufletului sguduiră adânc pe părintele Trandafir. Fața-i rumenă pâlă ca fața mortului. Și-l năpădiră sudorile căinții. Dar tot mai încercă o ușurare a greșalelor sale:

— Dar, n'am pus lamina sub obroc! Predicat-am la toată slujba și'n biserică și afară de biserică.

mului. Ea o socotește însă incompatibilă cu nouile ei convingeri și e hotărâtă să se consacre unui apostolat ortodox printre intelectualii din occident.

Cu cultura pe care o posedă, cu talentul literar și dialectic ce-o încununează, cu multele legături pe care le are în numeroase cercuri filozofice germane și franceze, este deosebit de indicată pentru a activa în această direcție. Inceputul l-a făcut de altfel cu teza de bacalaureat în teologie. Este timpul să pătrund puțin în ideile pe care această teză le conține, pentru a face să apară imaginea spirituală a proaspetei noastre surori întru mărturisirea dreptcredincioasă a lui Hristos, dealungul frumoaselor pagini de știință și credință, care au ieșit din mintea și sufletul ei.

Problema sfînteniei omenești! Iată ceva ce să găsește în marginea complexului de chestiuni, ce constituie tema obișnuită de reflexiune a teologiei și dogmaticii protestante clasice. Acestea au în centrul preocupărilor lor problema justificării prin credință. Subiectul a putut să pară curios cu drept cuvânt într-o lume și la o facultate protestantă. Căci decât strigătul lui Luther — *«semper justus, semper peccator»* — care exprimă simbolic atitudinea religioasă a reformatorilor, nu exclude afirmația necesității sanctificării și posibilității unei sfîntenii omenești, totdeauna relative și falibile, el *manifestă* totuși o religiozitate pentru care esențialul este experiența dramatică a păcatului și a iertării, nu beatitudinea în comuniune cu Dumnezeu și întru participarea la sfîntenia Lui.

Există, prin urmare, în lumea teologilor protestanți, o turnură de spirit defavorabilă problemei sfînteniei. Ea s'a accentuat în zilele noastre prin afirmațiile anumitor reprezentanți ai Istoriei comparate a religiunilor, cari pretind că pot să probeze originea

absolut păgână a ideii despre sfântul creștin și înrădăcirea lui cu cultul antic al eroului. **Domnișoara Siegel** răspunde, în introducerea tezei sale, la toate obiecțiile teologilor protestanți împotriva ideii de sfânt creștin. I se pare important să remarce că un studiu obiectiv al Noului Testament și în special al scrierilor pauline probează locul central ocupat, în viața religioasă a primilor creștin, de experiența sfînteniei omenești, a unei sfîntenii reale, ontologice, existențiale, datorite de Dumnezeu unei comunități de oameni. Alături de ideea sfînteniei *comunității* creștine, se schitează de altfel în N. T. aceea a unei sfîntenii *personale*. Ea aparține aceluia, în cari se realizează anumite atitudini de viață, făcută din suferință și sacrificiu, apărând ca semnul unei legături misterioase cu Hristos, al unei comuniuni cu crucea Sa. Cultul creștin al martirilor, cari au fost primii sfînți ai bisericii creștine, s'a născut în această atmosferă spirituală.

De fapt, scopul autoarei nu este să probeze originalitatea figurii sfântului creștin și a cultului creștin al sfînților. Ea a atins însă aceste chestiuni, pentru că ideea rusă de sfîntenie este în raport direct cu ideea de sfîntenie și de sfânt în ansamblul teologiei creștine. Importanța generală a problemei sfînteniei creștine justifică, în fața autoarei, utilitatea unui studiu despre sfîntenia rusă.

Lumea religioasă slavă a fost multă vreme pentru occident o «terra incognita». Numai de vreo 40 de ani, romanul rus a ridicat, pe ici pe colo, câte un vâl. Dar mai mult decât eroii romanului rus, creațiuni ale geniului poetic, propriu unei generațiuni de intelectuali desrădăcinați, atinși deja de răul, ce trebuia să ducă la criza revoluționară, sfînții ruși exprimă ceea ce purta în el mai profund poporul rus, în starea normală de sănătate spirituală.

Titlul însuși al lucrării **dreisiegel, Ideea rusă de sfîntenie, după sfînții canonizați ai bisericii ruse**, exprimă cu o claritate suficientă problema pusă și metoda întrebuintată. Din viziunea sfînților ruși, așa cum sânt descriși în documentele aghiografice, autoarea a încercat să degajeze una sau mai multe idei de ansamblu asupra tipului rus al sfînteniei. Ea înfățișează categoriile mai însemnate de sfînți ruși și evoluția lor dealungul secolelor. Sfîntenia monastică și sfîntenia laică sânt considerate deopotrivă. Sfîntenia monastică își găsește expresiunea esențială în rangul sfînților călugăriasceti. Cât despre sfîntenia laică, ea este reprezentată, în cadrul aghiografic oficial, de sfînții prinți și de sfînții «nebuni pentru Hristos».

Caracteristic pentru aghiografia rusă, este importanța numerică și spirituală a «nebulilor pentru Hristos». Locul nu-mi permite să urmez pe autoare în documentata și bogata ei expunere istorică. Voi da totuși câteva linii din caracterizarea acestor «nebuni pentru Hristos». În interiorul acestui tip aghiografic, se poate constata o evoluție foarte netă. La «nebulii pentru Hristos» din secolul XIII și XIV, predomină motivul umilinței ascetice și al înjosirii voluntare în ochii oamenilor. Primii preafierciti, cum mai erau numiți «nebulii pentru Hristos», sânt ființe în mod real disprețuite, răstăcite dealungul orașelor și sateilor. «Nebunii pentru Hristos» moscoviți din secolele XVI—XVII, se bucură dimpotrivă adesea de o venerațiune generală. Puternicii și bogații, prinții, nobilii, negustorii, aveau frică de ei, pentru că denunțau în mod public viciile, cu o sfântă și nebună imprudență. Poporul îi iubea, considerându-i ca apărători împotriva mai marilor lumii acesteia și în special împotriva țarilor. Din trăsăturile vechiului nebun pentru Hristos, ei n'au păstrat decât asceza ri-

guroasă, sărăcia și darul profetic de a ceti în inimi și de a prezice viitorul.

Se poate că alături de sfântul călugăr ascet, «nebulii pentru Hristos» și *sufertorii* ne apar creațiunile cele mai originale ale sfînteniei ruse. Ceea ce face unitatea figurii *sufertorului*, mai exact a «celui ce suferă patimi pentru Hristos sau asemenea lui Hristos», este ideea unei morți violente, suferite în mod voluntar de un inocent. Ea este acceptată fără revoltă, ca trimisă de Dumnezeu, fără ură împotriva omorătorilor. Suferitorul este un martir, un martor al lui Hristos, nu pentru că mărturisește public credința creștină (acest lucru joacă decât un rol secundar), ci pentru că atitudinea lui în momentul morții amintește imaginea lui Hristos, suferind de bună voe Crucea. În figurile suferitorilor, poporul a contemplat pe Mântuitorul însuși «ca o oare spre junghiere».

Pentru că nu pot să înfățișez aici decât slabe ecouri din teza **Drei Siegel**, să ne concentrăm un moment atențiunea asupra ideii esențiale a sfînteniei ruse. Studiul este *fenomenologic* și toată documentarea și expunerea istorică, toată caracterizarea și delimitarea categoriilor de sfînți ruși a fost făcută în vederea degajării *ideii de sfîntenie rusă*. Această idee a suferit amprenta învățământului oficial al bisericii ortodoxe de Răsărit. Imaginea sfântului rus a trebuit să intre în cadrele aghiografice moștenite din Bizanț și din antichitatea creștină. Cu toate acestea, geniul religios al poporului rus a știut să creeze categorii aghiografice noi, cum e cazul «sufertorului», sau să umple cadrele vechi cu un conținut nou și original, în cazul «nebulilor pentru Hristos».

Sfântul, în concepția rusă, este cel care, în numele vieții Împărăției Cerurilor, a veacului ce va să vie, renunță în mod liber la bucuriile pământești, spiritualizându-și carnea, inteligența

— Ai predicat, părinte, în biserica lui Dumnezeu «înțelepciunea ta și înțelepciunea oamenilor»? O, și «marea Evangheliei» de câte ori ai amărat-o cu «fierea inimii tale» «nespovedite cu anii», dar «cuminecate cu săptămânile»? În care s'a îngâmădit păcat peste păcat și fărădelege peste fărădelege. De aceea-i cuvântul tău «neputincios» de-a răscoli «adâncimile sufletului». De aceea-i predica ta de «gheață» și nu poate aprinde în conștiința fiilor tăi sufletuștii: «focul sfânt», care arde «spinii păcatelor».

De aceea nu te ascultă credincioșii, de aceea nu-l ascultă nici pe Dumnezeu, nici biserica Lui, nici poruncile Săle.

Aici slăbiră genunchii părintelui Trandafir și se frânsă ca trestia spre rugăciune. Ear gura lui abea putu îngana cuvintele:

— Doamne, greșit-am înaintea

Ta. Ii năpădiră lacrimile. Și pe când soarele celei din urmă zile a anului apus, aluneca spre asfințit, părintele Trandafir se înălța și se apropia prin lacrimile câinții tot mai mult de Tatăl milostivilor și-i făgădui cu încredere de copil și cu hotărâre de ostaș că'n Anul cel nou: Ii va fi slugă mai «credincioasă», «slujba sa va îndeplini-o cu adevărat deplin».

A. Nanu.

Lista redactorilor responsabili, dela întemeierea ziarului *Telegraful Român* și până astăzi, când intrăm în anul al 81-lea al apariției, o redăm — la dorința cititorilor mai tineri, — în următoarele:

Primul redactor a fost istoricul și profesorul ziarist **Aron Florian** (1805—1887); îi urmează curând, tot în 1853, medicul **Dr. Paul Vasici**, ajuns mai târziu academician; **Ioan Bădilă**, pe urmă proto-

pop al Sibiului; **Visarion Roman**, întemeietorul prevăzător al băncii „Albina”; **Ioan Rațiu**, trecut ca protopop la Hateg; **Zaharia Boiu**, distins cuvântător al amvonului; **Nicolae Cristea**, ultimul redactor instituit de Șaguna, a stat 18 ani în fruntea gazetei (1865—1883), când l-a înălăturat șovinismul guvernului de pe atunci. Sub redacția lui **N. Cristea**, memorandist și el, foaia s'a despărțit de ortografia zisă etimologică, și a introdus pe cea fonetică. I-au urmat: **Matei Voileanu**, **Dr. Remus Roșca**, acum Arhimandrit și fost rector al Academiei teologice Andreiane; **Nic. Ivan**, episcopul de azi al Clujului; **Silvestru Moldovan**, **N. Olariu**, **Gavril Hango**, **Dr. Ilie Cristea**, actualul patriarh al României; **T. V. Păcățianu**, **Dr. N. Regman**, **Dr. Gh. Comșa**, episcopul de acum al Aradului, și **Dr. G. Proca**, cons. arhiepiscopesc.

Cărți străine despre noi

— **Theodor Heinrich Mayer**: „Deutscher im Osten“, roman, Edit. E. Dück, Sibiu —

Străinii nu au fost decât arareori înduplecați a scrie despre români și țara lor. În literatura străină întâlnim însă relativ destule scrieri unde se vorbește de Români, sau o provincie românească în legătură cu un episod petrecut pe meleagurile noastre. Nu poate fi, bineînțeles, vorba de traduceri ale autorilor români în fruntea cărora notăm pe **Panait Istrati**, a cărui scrieri s'au bucurat mai mult de simpatia anglo-saxonă decât alți scriitori naționali.

Romancierul austriac **Theodor Heinrich Mayer**, autorul răspânditelor romane «Königraetz» și «Minister Bruck», a scos de sub tipar, în toamna acestui an, un nou roman «Deutscher im Osten».

și consimțind chiar la dăruirea totală a vieții. Ideea rusă de sfințenie este ascetică. Dar acest ascetism are culoare mai mult eshatologică decât metafizică. Este o eshatologie care, la cei mai mari dintre sfinții ruși, n'are nimic sombru. Speranța iluminării prin Sfântul Duh, viziunea lui Hristos, glorificat îi confere mai degrabă un caracter de așteptare plină de bucurie a unei vieți noi, ale cărei premise sânt date în această viață. Sfințenia se manifestă printr'o înțelepciune și o dragoste de Dumnezeu și de oameni, printr'o putere asupra naturii și prin darul minunilor, Sfântul moare bucuros și pasnic, fie că e vorba de o moarte violentă, fie că e vorba de moartea naturală a călugărului și a nebulului pentru Hristos. Moartea suferitorului este însoțită de viziunii și de semne cerești.

Ascetică, eshatologică și mistică, ideea rusă de sfințenie este lipsită de anumite elemente practice, care disting pe cei mai mari sfinți romano-catolici și bizantini. Nu se găsesc, printre sfinții ruși, mari organizatori ai vieții bisericii vizibile sau ai carității practice, comporabili Sfântului Vasile cel Mare, lui Bernard de Clairvaux sau lui Vincent de Paul. Dar ceea ce distinge pe sfântul rus și ceea ce face farmecul lui, este minunea unei vieți mistice profunde cu o dragoste reală, elavăskătoare față de aproapele.

Nu mă pot opri să nu pun la capătul acestei imperfecte dări de seamă, în forma lor originală, frazele, cu care Dșra Siegel își încheie teza:

«Nu ne gândim să criticăm ideea rusă de sfințenie. Ii vom aplica măsurile unui raționalism care neagă în mod dogmatic minunile și supranaturalul? Vom căuta să micșorăm importanța ideii ruse de sfințenie, în numele altor expresiuni ale sfințeniei creștine? Orcare din aceste de-

mersuri ni se par destul de zadarnice și puțin conforme cu spiritul unei lucrări științifice, al cărei scop a fost să constate un fenomen obiectiv al psihologiei religioase colective, o idee de sfințenie. Să ne fie permis numai să însemnăm, drept concluziune, înrudirea ideii ruse de sfințenie, mistică și eshatologică, cu spiritul creștinismului din primele secole. Mai puțin speculativă decât biserica greacă, mai puțin observată de dorința de a realiza pe pământ un ordin relativ bun, relativ creștin și de a proclama un ideal de viață acceptabil pentru omul de mijloc, mai puțin ispitită prin urmare de a seculariza și de a umaniza idealul creștin, poate că biserica rusă a primit harismul special de a salvagarda aspectul mistic și eshatologic al ideii creștine de sfințenie, acela prin care ea se îndreaptă către viața secolului ce va să vie și spre a doua venire a lui Hristos».

Cazul *Drei Siegel* și înțelegerea de care a dat dovadă, în aprofundarea unei probleme religioase ortodoxe, sânt lucruri într'adevăr rare. Domnul are grijă de biserica Sa. El face ca dreapta credință să strălucească până departe.

Nicolae Grosu.

Inoirea abonamentelor

Invităm onorabili abonați ai ziarului **Telegraful Român**, ale căror abonamente expiră, să binevoiască a le înnoi de cu vreme, stăruind în cercuri cât mai largi pentru lățirea organului nostru.

Abonamentul se face prin **mandat poștal**, trimis la adresa: **Administrația Telegrafului Român în Sibiu**.

Numele abonatului, locuința sa și ultima poștă, să fie scrise corect și legibil.

**Administrația
Telegrafului Român.**

Th. H. Mayer a dat și de astădată dovada unui scriitor cu litere calme și o capacitate aleasă de descriere a vieții de provincie în a cărei taină pătrunde cu o indiscreție aproape ironică. Deși uneori prea minuțios în reproducerea unei zile de primăvară sau de toamnă într'un centru de plasă din Ardeal, obligă pe cititor a stăruii tot așa de atent la parcurgerea rândurilor. În paginile romanului «*Deutscher im Osten*» spre exemplu întâlnești pasagii de același timbru cu ale lui Diliu Zamfirescu.

Plecând din satul Șeica mică, romanul parcurge Clujul birocrat, Budapesta iredentă și orgolioasă Viena cu minciunile și frivolitatea ei, centrele universitare germane cu mensusurile tradiționale și mișcările studențești din Tübingen, așezămintele de educație pestaloziană din Elveția.

Acțiunea specifică anilor prerevoluționari din 1848 și-a ales ca per-

sonagiu principal pe martirul sas Johann Ludvig Roth, condamnat și executat de Unguri în dimineața zilei de 11 Mai 1848.

T. H. Mayer s'a afirmat în ultima sa operă un bun cunoscător al istoriei și caracterului Românilor din acele vremuri, a Ungurilor și Polonilor.

Sânt vrednice de notat capitolele cari descriu în fraze frumoase pe luptătoarea Catalina Varga din Bucium, momente interesante spicuite din copilăria și viața Regelui Munților, precum și vitejia trinomului revoluționar Horia, Cloșca și Crișan.

O notă proeminentă și care se evidențiază pe întreg parcursul celor patru sute de pagini, este incriminarea atmosferei împrăștiată de dominația ungară. Iredentismul maghiar, căruia se datoresc multe din suferințele Austriacilor din acele timpuri, și naționalismul budapestan, sânt condamnate și pecetluite cu ironii ascu-

Cuvinte arhieresti

— La Nașterea Domnului —

III

...Nădejdea neamurilor, pe timpul înainte de nașterea Mântuitorului Isus, era în Mântuitorul promis de Tatăl ceresc și așteptat cu nerăbdare, care Mântuitor a și sosit în persoana lui Isus. El a înnoit lumea cu învățăturile Sale, asigurând îndestulare și liniște sufletească și fericire cerească celor cari L-au primit și îl primesc, și au viețuit și viețuiesc după învățăturile Sale.

În zilele de astăzi — după cum văd ochii sufletului meu — asemănătoare celor dinainte de Nașterea Domnului nostru Isus Hristos, — care e nădejdea ieșirii din greutățile și neajunsurile în care ne sbatem? Tot numai Isus Mântuitorul a Cărui Naștere o serbăm acum. Il vedem în scutece înfășiat culcat în ieslea Vifleemului și acolo, cu gândul nostru mergând l-ne închinăm și îl preamărim cu sfintele cântări, ce se înalță în sfințele noastre biserici către Tronul Celui în veci bine cuvântat, Dumnezeuul nostru.

Mântuitorul nostru Isus Hristos este pururea între noi, căci Insuș a zis către învățăceii Săi: „Iată eu cu voi sânt în toate zilele până la sfârșitul veacului”. Isus Domnul se află între noi pururea și nu încetează a ne învăța și a ne arăta calea cea adevărată; nu așteptăm, ca cei de demult, să vină vr'un Mântuitor, ca să ne scape de nevoi, căci nu este alt Mântuitor dat nouă fără numai Unicul Mântuitor, Isus Domnul, Fiul lui Dumnezeu, care se află nevăzut și astăzi între noi, și ne încetat cu iubire ne chiamă la Sine, zicând: „Veniți la mine toți cei osteniți și însărcinați, și eu vă voi odihni”, și ne îndeamnă cu cuvintele: „Luați jugul meu preste voi, și vă învățați dela mine, că sânt blând și smerit cu inima, și veți afla odihnă sufletelor voastre”.

Deci, iubitorilor, să mergem cu duhul la Vifleem și să ne închinăm

pruncului Isus, strigând și noi cu bucurie mare „să se bucure cerul, să se veselească pământul, că s'a născut mielul lui Dumnezeu, dând mântuire lumii”, și luând jugul Lui pe noi, să ne dăm silința, ca să viețuim după învățăturile Lui, spre a ne asigura binele și odihna sufletească aici pe pământ și mântuirea sufletelor noastre și fericirea cerească.

Din pastorală P. S. Sale Episcopului IOSIF al Caransebeșului.

IV

...Acum este timpul potrivit să arătăm și noi că sântem frați creștini și români adevărați. Să lepădăm deci mândria, îngâmfwarea și răutatea și să începem chiar de azi a face tot binele. Ce fericiti vor fi tinerii României, când vor vedea pe părinții lor alergând să se împărtășească cu trupul și sângele Domnului, ce fericire dacă vor putea învăța dela noi să slujească și ei unul altuia în necazuri și dureri. Deaceea, mai ales în ziua Crăciunului, tinerii trebuie să ne vadă pe, noi cei mai în vârstă, în genunchind la ieslea Mântuitorului și a zice: Doamne, carele în bunătatea și iubirea ta de oameni, te-ai făcut om, mulțumindu-Ți Ție că ne-ai mântuit pe noi, că ni-ai dat învățăturile tale sfinte, și tainele cele mântuitoare, jurămu-Ți Ție. Doamne, că pururea vom nădăjdui întru numele Tău cel sfânt și prin faptele noastre vom arăta credința noastră, că Tu singur ești Dumnezeu și nu este asemenea Ție Dumnezeu puternic în milă și bunătate...

Miuunații trandafiri până acum au stat înfloriți în grădinile noastre, voină a ne arăta că precum ei pe timp de ger înfloresc, rămânând frumoși, așa și sufletele noastre trebuie să rămână curate și frumoase, chiar în mijlocul greutăților de azi. Căci, iubitorilor mei, o țară nu se ține numai cu case provăzute cu etaje peste etaje, într'o vreme când bisericile stau neterminate. Hristos ne cere sinceritatea gândurilor, desinteresul personal; cere să fim ca pomul cel bun care rodește, cere să zidim viața noastră pe iubirea aproapelui, răbdare, suferință, credință puternică. Prin aceste virtuți ne-am ridicat ca neam la vrednicia României-Mari, pe care vrăjmașii o pizmuesc de moarte...

Frații mei, cinstiți aceste virtuți!

Din pastorală P. S. Sale Episcopului GRIGORIE al Aradului.

Biblioteca Creștinului Ortodox, din Arad, a publicat broșura: *Erupția Vulcanului baptist*, de P. S. Episcop Grigorie al Aradului, arătând actuala stare din s-nul baptiștilor, cari s'au desbinat și au ajuns în fața instanțelor judecătorești și administrative cu desbinările lor. Biblioteca a ajuns prin aceasta la numărul 101, contribuind la apărarea bisericii și zidirea creștinilor. Broșurile bibliotecii sânt răspândite pe întreaga țară, fiind mult căutate. Prețul 5 Lei. Se vinde la Librăria Arhidiecezană, Sibiu.

Umor sovietic. Un țaran rus merge la biserică. Se întâlnește cu un comunist, care-l întreabă:

— Pentru cine vrei să te mai rogi, măi bade?

— Pentru stăpânirea sovietelor.

— Înainte vreme te rugai pentru țară?

— Vezi bine, pentru țară.

— Și știi, prea bine, ce-a pățit acela pentru care te rugai?

— Păi cum să nu știu, *tocmai d'ala* mă duc la biserică...

Probleme, fapte, comentarii

Ajutor, mai echitabil, bisericli ortodoxe. — Primit la redacție broșura preotului nostru dela Brașov, a părintelui *Dr. Petru Debu*. Broșura, de 15 pagini, tipărită în imprimăria V. Branisce din Brașov, conține, sub titlul de: *Pentru refacerea morală a țării*, discursul senatorului preot Debu, rostit în ședința de Miercuri, 30 Noemvrie, a senatului.

Oratorul se ocupă, în scurte și potrivite apreenții, de chemarea și situația bisericii și școalei, stăruind în deosebi asupra greutăților mari, cu care trebuie să se lupte azi preoția spre a birui grijile zilei.

În consecvență părintele senator cere guvernului — cu tot dreptul — un *sprijin mai echitabil* pe seama bisericii noastre naționale.

Numai de-ar și fi ascultat!

Păstrarea vechilor datini de Crăciun. — Ca în anii premergători, s'a ținut și la sărbătorile de acum ale Nașterii Domnului, un reușit festival la Ateneul din București, — eră al cincilea concurs organizat de marele ziar *Universul* pentru datinele strămoșești de sărbători.

Pitoreasca perindare a școalelor secundare și primare, precum și a asociațiilor, reprezentând obiceiurile din diferitele părți ale țării, cu irozi, colinde și coruri, a fost admirată de un public enorm în frunte cu dl profesor D. Gusti, ministru de instrucție și culte, care la sfârșit a distribuit premiile date, în bani și cărți, echipei de școlari și asociațiilor. O selecțiune de cântări a fost primită atât la palatul regal, cât și la patriarhie. Majestateii Sale Regelui și Marelui Voevod Mihai li s'a dat, din partea profesorului M. Vulpescu, lămuriri cu privire la aceste datini de sărbători.

Astfel, festivalul Crăciunului din 1932 a fost continuarea unui bun și sănătos început pentru păstrarea și răspândirea vechilor, interesantelor și creștineștilor obiceiuri ale poporului românesc.

Adunarea de manifestație „împotriva bolșevismului economic”, ținută la Sibiu în 26 Decemvrie 1932, a fost cercetată de un număr impozant de auditori din lumea politică și bancară, precum și de preoți și mulți alți intelectuali, orășeni și săteni din împrejurimi.

Cauza dreaptă, în apărarea temelilor ordinii sociale și economice, a fost susținută cu puterice și convingătoare argumente din partea tuturor vorbitorilor. S'a arătat din nou și învederat, că legiurile conversioniste însemnează distrugerea totală a institutelor financiare ardelenesti și a depunerilor, de câteva miliarde, străse

decenii d'a rândul de către românii Ardealului. Numărul celor nedreptățiți și nemulțumiți este cu mult mai considerabil, decât al celor cari vor beneficia de legea conversiunii. Opinia publică trebuie să se convingă despre acest adevăr și să se opună cu tărie politicianilor cari au apucat pe căi greșite și din cele mai periculoase pentru neam și țară, cu atât mai vârtos când constituția și hotărârea înaltei Curți de casație dispune și garantează respectarea proprietății și, astfel, ne abate dela drumul anarhiei. Să se facă dreptate și legalitate.

Acesta este senzul cuvântărilor rostite în marea adunare de la Sibiu, unde au vorbit: Președintele adunării, dl Dr. N. Vecerde, dl Dr. Aurel Vlad, primit cu viroasă aprobare și ovații, plugarul din Poiana, Sârbu Șerban; reprezentantul sașilor dl Alfred Hönig, dl Al. Periețeanu, și dl Dr. Irimie Milea, mulțumind dlui Dr. A. Vlad pentru venirea sa la Sibiu și pentru expunerile atât de întemeiate, făcute adunării convocate din partea cetățenilor acestui oraș.

INFORMAȚIUNI

Ani mulți, cu bine, închinați în folosul neamului și al bisericii sale ortodoxe, dorim, intrând în noul an, tuturor sprijinitorilor și cititorilor noștri.

Redacția și administrația
Telegrafului Român.

Rămășițele pământești desgropate ale voevodului martir Constantin Brâncoveanu, ale celor din neamul lui și ale domnitorului Ion Mavrocordat, din biserica Sfântul Gheorghe Nou din capitală, vor mai fi expuse câteva zile în această biserică, penru a satisface dorința multimei credincioșilor cari cer stăruitor să le vadă. Solemnitatea reînnoimântării osemintelor se va face după Bobotează.

„Politica” la sate. Aflăm din gazete: în satul Cioara, județul Alba, cu prilejul alegerilor comunale, câțiva membri înscrși în partidul național-liberal au omorât cu săcurile pe doi membri înscrși în partidul național-țărănesc, ear pe alți patru, din acelaș partid, i-au rănit grav. În satul Mărinești, județul Hunedoara, național-țărănistul Lăzărescu a fost tratat cu vreo câteva cuțite din partea țărănilor din celalalt partid. Vor mai fi cazuri, la fel, și în alte sate; — dar toate împreună nu dovedesc alt ceva, decât că toți cei ce coboară la sate, în deosebi când se apropie alegeri pentru parlament, trebuie neapărat să se gândească mai serios asupra felului de a face propagandă politică.

Rămășițele pământești ale luptătorului român din anii revoluției dela 1848, *Eftimie Murgu*, au fost exhumate din cimitirul dela Budapesta, în ziua de 20 Decemvrie 1932, în prezența delegaților

orașului Lugoj și a consulului României din Budapesta. După celebrarea serviciului divin, rămășițele lui Eftimie Murgu au fost transportate la Lugoj, unde s'au ținut serbări în amintirea celui dispărut, îngropat acum în pământ românesc.

CARTI ȘI REVISTE

Revista Teologică, intrând în anul al 23-lea al propoveduirii, va continua să fie și mai departe un organ povătuitor și apărător viguros al preoției noastre. Pentru anul în care am intrat, revista anunță o serie, din cele mai interesante, de studii și articole, datorite unor valoroși scriitori. — Nrul 12 din 1932 conține următoarele: **† NICOLAE:** Idealul școalei. Prof. Nicolae Colan: Manualele de religie în școalele primare. N. Belea: Lumină și umbră. Prot. Gh. Maior: Preotul în școală. Dr. D. Stăniloae: Catolicismul și cultura modernă. Prot. Dr. Vasile Oana: Cum să se predea învățământul religios în școala primară? Arh. m. Policarp și N. C.: Mișcarea literară: Tineretul României. Morala creștină. Predica de pe munte. Înainte de Hristos. N. P. și T. Bodogae: Cronică: Asociația clerului „Andrei Șaguna”, secția Sibiu. Congresul studențesc dela Brașov. N. P., N. C. și V. C.: Note și informații.

Abonamentul pe un an 260 Lei. Pentru studenți: 200 Lei. Redacția și Administrația: Academia Teologică, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 24—28

Nr. 354/1932 prot.

(81) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III **Hendorf** cu filia **Netuș**, protopopiatul Sighișoara, se publică prin aceasta concurs cu termen de 30 de zile dela cea dintâi apariție a lui în „Telegraful Român”.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Întregirea dela stat.
2. Casa parohială constătătoare din 2 camere, cancelarie, bucătărie, cămară și pivniță, plus edificii economice și grădină.
3. Sesiune parohială 12 jug. 829 st. □ arător și fânăș.
4. Dela comuna politică Hendorf 12 stânjini lemne de foc, iar dela filia Netuș 2 stânjini; pentru fasonarea și transportarea lemnului din Netuș preotul plătește 400 lei în prezent; în viitor după prețurile ce vor fi.
5. Stola uzitată în parohie.
6. Dela fiecare familie câte 1 dublu decalitră porumb sfărmit, iar dela neorustici câte un decalitră.

Reflectanții îndreptățiți își vor înainta subsemnatului oficiu petițiile de concurs însoțite de documentele necesare în termenul deschis și în acelaș termen se vor prezenta și în parohie în biserică la sf. Liturghie. Oficiul protopopesc ort. rom. Sighișoara în înțelegere cu consiliile parohiale din Hendorf și Netuș.

Sighișoara, 9 Decemvrie 1932.

Emilian Stoica
protopop.

Dela **Librăria Arhidiecezană, Sibiu**, se pot procura publicațiile următoare:

Biserica Neamului și drepturile ei, discurs, de Arhiepiscopul și Mitropolitul Ardealului, Dr. Nicolae Bălan. Lei 40, (poșta 10 lei).

Cartea misionarului, de Mugur și Voiculescu, cu 80 lei (spese poșt. 15 lei).

Dogmatica bisericii ortodoxe răsăritene, traducere de Dr. D. Stăniloae. Lei 300 (plus 20 lei poșta).

Liturgica bisericii ortodoxe, de Dr. V. Mitrofanovici, cursuri universitare, completate de Dr. Tarnavski, și de mitropolitul Nectarie al Bucovinei. Lei 650 (plus 30 lei poșta).

Istoria bisericească universală, de Euseviu Popovici, trad. de mitrop. Atanasie Mironescu. Vol. I 200 Lei, vol. II 150 Lei, vol. III 120 Lei, vol. IV 200 Lei (plus 30 Lei poșta).

Acaftistul, frumos legat, în catifea, cu copcii și aurit. Lei 450.

Cântări funebreale, pentru cor de bărbați, de A. Sequens. Lei 30 (și 12 Lei poșta).

Viața lui Isus, de Papini, trad. de Al. Marcu. Lei 180 (și 15 Lei poșta).

Confesiuni și Secte, de arhierul Gr. Leu Botoșăneanu. Lei 120 (și 10 Lei poșta).

Mic Dicționar, de neologisme, cuvinte străine, de E. Hodoș. Lei 120 (poșta 10 lei).

Frumoasa din Nor, și alte povești, de E. Hodoș. Lei 60 și porto 10 lei.

Dicționarul enciclopedic ilustrat, de Candrea și Adamescu. Lei 2000, legat.

Tipicul bis. ort., de A. Popovici. Lei 100.

Tălcuirea sfintei liturghii, de Pr. Dr. N. Terchilă. Lei 15.

Tălcuirea sfintelor taine, de acelaș. Lei 15.

Tatăl Nostru, tălcuit de N. Neaga. Lei 15.

Plângerile lui Ieremia, de acelaș. Lei 25.

Contribuții la lămurirea textelor mesianice din cartea Facerii, de acelaș. Lei 17.

Cântarea cântărilor. Lei 28.

Notițe despre întâmplările contemporane, de Ioan cav. de Pușcariu. Lei 100 (și 15 Lei porto).

Memoriile lui Andrei Șaguna. Lei 25.

Monografia com. bis. a sftiei Treimi din Brașov-Tocile, de Pr. V. Sfetea. Lei 80.

Istoria desrobirii religioase a românilor din Ardeal, (sec. 18-lea), de Silviu Dragomir. Vol. I 200 Lei, vol. II 400 Lei.

Introducerea în sfintele cărți ale T. N., de Dr. V. Gheorghiu. Lei 480.

Viețile Sfinților, cu complectări, însemnări și cu chipurile sfinților. Cartea întâi. Lei 225.

Urmarea lui Isus Hristos, ed. II. Lei 35.

Istorie biblice, de N. Crismarin. Lei 22.

Istorie bisericești, de acelaș. Lei 20.

Catehism, de acelaș. Lei 20.

Vino după mine, meditații pastorale, de Dr. Iosif Hradil. Lei 25 (și poșta 10 Lei).

Elemente de Istoria literaturii române, de E. Hodoș, cu preț redus de 10 Lei;

Stilistică și Poetică și Carte de cetire, de acelaș, cu preț redus de 10 Lei; **Gramatică română** cu Carte de cetire, de acelaș, cu preț redus de 10 Lei.

Poftă Bună, carte de bucate, de Z. Hodoș. Partea I A, și Partea I B, à 20 Lei.

Se află de vânzare la **Librăria Arhidiecezană, Sibiu**:

Icoane sfinte, pe hârtie în diferite mărimi și artistic executate.

Harta Arhiepiscopiei ort. rom. de Alba-Iulia și Sibiu, pe protopopiate, de prot. Dr. C. Popescu. Lei 130.

Atlas pentru istoria bis. universale, de Pr. Marin Popa-Nemou. Lei 100.

Registre, de tot felul, legate, broșate, pentru parohii, bănci, particulari ș. a. Prețuri moderate.

Violone, Violone, Mandoline, Ghitare, Arcușe, Coarde de tot felul pentru violone, Diaposoane, Sordine, Sacăz, Cutii pentru violone, Pupitre pentru note etc., cu prețurile cele mai moderate.

ANUNT

Tuturor oficiilor protopopești și parohiale din arhiepiscopie

Având în vedere dispozițiile testamentare ale fericitului mitropolit Șaguna precum și regulamentele pentru administrarea Librăriei și Tipografiei arhidiecezane, atragem atențiunea oficiilor parohiale și protopopești ca toate rechizitele, utensiliile de cancelarie, imprimate și tipărituri oficiale precum și obiecte rituale și cărți bisericești să se procure dela Tipografia și Librăria arhidiecezană.

Aceste așezăminte au fost îndrumate să execute prompt orice comande făcute de către oficiile parohiale și protopopești.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 155/932.

(80) 3-3

Concurs

Pentru întregirea parohiilor: **Măgura cu filia Toplița și Săliștioara cu filia Stoeneasa**, protopopiatul Băița, se publică concurs, cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu aceste posturi, pe lângă întregirea cuvenită dela stat, sânt următoarele:

1. a) **Măgura**, dela circa 86 familii, câte una ferdelă cucuruz sfărâmat, — care se va răscumpăra cu bani și stola obișnuită;

b) în filia **Toplița**, dela circa 75 familii, câte una măsură cucuruz sfărâmat; folosirea ecleeiei în mărime de 7 jugăre pășunat, stola obișnuită, o parte de pădure din pădurea comunei.

Folosirea cimiterelor din ambele comune.

2. a) **Săliștioara**, dela circa 85 familii câte una ferdelă cucuruz sfărâmat, stola satorită în ședința consiliului parohial din 31 August a. c. și folosirea cimitirului;

b) filia **Stoeneasa**, dela circa 80 familii câte 20 litre cucuruz sfărâmat și stola obișnuită.

Reflecții la aceste posturi sânt invitați a-și trimite cererile, însoțite de documentele prescrise, în termenul legal subsemnatului oficiu protopopesesc și să se prezinte în respectiva parohie pentru a face cunoștință cu poporul și referințele locale.

Oficiul protopopesesc al tractului Băița în înțelegere cu consiliile parohiale respective.

Băița, la 22 Noemvrie 1932.

Dumitru Secărea
protopop.

Citiți și răspândiți ziarul

Telegraful Român

A apărut

în «Biblioteca bunului păstor» Nr. 17
scrierea

„La picioarele Mântuitorului”

Scurte meditații pentru preoți, prelucrate după A. Huonder, din limba germană

de

Ioan Moșoiu

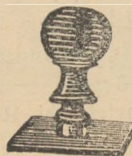
profesor la liceul ortodox român «Andre Șaguna» din Brașov

Volumul I. Sibiu 1927. Tipografia arhidiecezană. Pagini 205. Prețul Lei: 80.

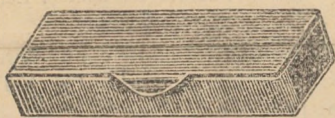
În zilele acestea s'a trimis această scriere, deosebit de frumoasă și prețioasă, tuturor preoților din arhiepiscopia de Alba-Iulia și Sibiu. Dar nu ar trebui să fie preot în biserica românească, care să nu fi citit această carte. Ea este de recomandat și oricărui suflet iubitor de cele sfinte.

Tot felul de

STAMPILE

din cauciuc, montate pe mâner de lemn, în **doze** sau **ceasornice** portative, frumos nichelate, sigile din metal pentru ceară, plăci emailate, plăci din alamă cu inscripții gravate, în orice dimensiuni, precum și tot felul de **imprimate** furnizează pe lângă prețuri modeste

(17) 3-

Tipografia și prima fabrică română de stampile
OCT. L. VESTEMEAN
Sibiu, Str. Tribunei 14 — Telefon 113
Comandă se primesc și la Libr. Arhidiecezană, Sibiu

A APĂRUT

BISERICA IMPOTRIVA CONCORDATULUI

Declarațiunea Episcopatului ortodox român prezentată la discuția pentru ratificarea Concordatului, în ședința dela 23 Mai 1929, a senatului român

de

Dr. NICOLAE BĂLAN

Arhiepiscop și Mitropolit

Prețul Lei 30 — + spese Lei 5 —
Se poate comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, trimițând prețul prin mandat postal.

Anunțuri și reclame

Cel mai răspândit ziar care poate fi întrebuințat pentru anunțuri și reclame în cercurile preoțești din Ardeal, este

Telegraful Român

Anunțuri și reclame se primesc la Administrația ziarului, în Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

A apărut și se vinde în **Librăria Arhidiecezană, Sibiu,**

Calendarul Bunului Creștin

(Vechiul Calendar arhidiecezan)

pe anul 1933

Al 82-lea dela apariție

Cu bogată și aleasă materie și cu ilustrațiuni

Calendarul, pentru anul 1933, conține următoarele:

Reprizare asupra anului precedent. Știri și fapte: Sinodul permanent. — Raport în persoană la centru. — Pentru hirotonire. — Se va refăce. — O rugăciune. — La 50 de ani. — Conferință de episcopi. — Fabrică de luminări. — Biserica Sfintei Treimi din Brașov cetate. — Despărțire după 12 ani, nou partid. — Pelerinaj la mănăstirea Brâncoveanu. — Pelerinaj la Ierusalim. — Cerc de studiu social creștin. — Statusul. — Oastea Domnului. — Moartea episcopului Iacov și Justinian. — Alt guvern. — M. S. Regele în Sibiu. — Jamboreea. — Învățământul religios-moral. — După 500 de ani. — Congrese. —

Noaptea sfântă, versuri.

Multe sânt minunile Tale.

Un orator.

Domnul l-a chemat întru ale Sale, în amintirea răposaților preoți.

Isus prin grâu, versuri.

În țara unde se tăgăduște Tatăl.

Mama. Monahul, versuri.

Preotul.

Juruință.

«Nu, nu-l știu pe el»!

Zori de primăvară.

Cămătar cinsit.

Isus și tâlharul.

Cine are dreptate?

Banul altuia.

Fel de fel: 1. Dăruitorii. — 2. La ce sânt buni. — 3. Teamă de prisoș. —

4. Multă carte! — 5. Cuvânt cu tâlc. — 6. Ce este comunismul? — 7. Izvorul. — 8. Un mic cusur. — 9. Întâi dovada. — 10. Suvenir și semeție. — 12. Hrăpărețul. — 13. Conversiunea. — 14. Răspuns.

Glume.

Tăgădușii.

Acunțuri diferite ș. a.

Chipuri: I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae. — Octavian Goga. — Ioan Popescu. — Oastea Domnului, în adunarea dela Sibiu, cu fanfara dela Orăștie și alte vederi. — Biserica dela Cioara. — Capela-monument.

În celelalte părți ale Calendarului se află: Cronologia, zilele și lunile de peste an, mersul vremii.

Calendarul s'a tipărit cu Tabloul statistic (**Șematismul**) bisericii ortodoxe române din Arhidieceza de Alba-Iulia și Sibiu, cu «Evidență» pentru oficiile protopresbiterale, parohiale, catihești și învățători.

Prețul: 50 Lei

Plus porto postal **Lei 10**, și sânt a se trimite înainte prin mandat postal.

Librăriilor, pentru desfacere peste 10 exemplare, li se dă rabat